

τέρα. Θεέ μου! λυπήσου τον, δός μου τοὺς μισούς του πόνους για νὰ μὴν ὑποφέρῃ τόσο, καὶ ὅλα του ἀκόμη τὰ δεινά, φτάνει νὰ τοῦ δώσῃς μιᾶς στιγμῆς ὑπο.

»Ω ἀδελφέ μου! Ριχάρδε μου, τί θέλεις νὰ κάμω! Ω! ἀν τὸ αἷμά μου μποροῦσε νὰ σ' ἀνακουφίσῃ! Μήνη ἀπελπίζεσαι, Ριχάρδε, ἀδύνατο ὁ Θεός νὰ μὴ μᾶς ἐλεησῃ».

— Γουλλιέλμε, εἶπεν ὁ Ριχάρδος, ποῦ εἰν' ἡ γυναικά μου;

— Τὴν ἀνάγκησα ν' ἀναπαυθῇ λιγάκι. Η ἀμοιρή, ἔχει τὰ μάτια κόκκινα ἥπ' τῆς ἀϋπνίας.

— Καὶ σὺ τὸ ἴδιο, καύμένε Γουλλιέλμε, πολὺ κουρασμένος πρέπει νὰ ἔσαι.

Καὶ ὁ Ριχάρδος προσεπαθησε νὰ καταπνίξῃ κρυψήν.

— Πῶς, ἐσέρθη ὁ Γουλλιέλμος, ὁ Θεός δὲν μὲ εἰσακούει ἡ φωναῖς αὐτοῦ τοῦ ὀντοτυχισμένου καὶ ἡ φωναῖς τῆς καρδιᾶς μου δὲν φτάνουν ώς τ' αὐτιά του! Ἀδύνατο νὰ ὑπομείνω πλειότερο, δὲν μπορῶ νὰ τὸν βλέπω νὰ ὑποφέρῃ. Τί νὰ κάμω τί νὰ εύρω μὲ τὸν νοῦ μου; "Εκάψκ κεριά στὴν ἐκκλησιά· κάθε μέρα γίνεται καὶ ἀπὸ μιὰ λειτουργία." Εδῶ καὶ τρεῖς ἑδομάδες ποῦ μένει στὸ κρεβάτι χωρὶς οὔτε στιγμὴ νὰ τὸν κολλήσῃ ὑπος, ὅλοι οἱ γιατροὶ τοῦ τόπου ἥρθαν καὶ τὸν εἴδαν. Δέν εἶνε λοιπόν ὁ Θεός ὁ προστάτης ὅλων;

Καὶ βλέπων τὸν Ριχάρδον πάντοτε ὑποφέροντα, ὁ Γουλλιέλμος ἐφάνη κυριεύθεις ὑπὸ κίρυδικας ἰδέας.

— Περίμενε, Ριχάρδε μου, εἶπε, περίμενε μιάδρα μόνο, καὶ ἀν δὲν φέρω γιατρικὸ γιὰ τοὺς πόνους σου, θὰ σκοτώσω κ' ἐσέ, κ' ἐμέ, καὶ τὴ γυναικά σου, γιατί πολὺ ὑποφέραμε περίμενε με.

"Εθλιψε τὴν ψυχὴν χεῖρα τοῦ Ριχάρδου καὶ ὄρμησεν ἐκτὸς ἐν μέσῳ τοῦ ἀνέμου καὶ τῶν κατὰ καιρούς διασχίζουσῶν τὸν αἰθέρα ἀστραπῶν. Ἐμβήκεν ἐντὸς τοῦ πλοίου του καὶ ἐτέθη εἰς πορείαν. Καθ' ἣν στιγμὴν δέεσθαινε ἥπο τῆς δπῆς τοῦ Μπίγκεν, τῆς τόσον ἐπικινδύνου δίνης, ἦν ἀνωτέρω ἀνεφέρημεν, ἡτοι μάζετο, κατὰ τὸ σύνηθες, νὰ κάμη βροχεῖαν προσευχήν, ἀφοῦ μάλιστα ὁ ἀνεμος ἔξωγκωνε τὰ κυματα, πλέον τοῦ συνήθους, ἡ δὲ βοή του, ἡ λάρμψις τῶν ἀστραπῶν καὶ αἱ ἐκρήξεις τοῦ κεραυνοῦ, διέγεον ἐν τῇ ψυχῇ τρόμον μυστικόν, ἀλλ' ἐκείνου ἡ ἀπελπισία πάν δριον εἶχε πλέον ὑπερβῆ.

— Κ' ὑστεροχ, εἶπε καθ' ἔκυπτον, τί θέλω νὰ παρακαλῶ τὸ Θεό, ποῦ δὲ θέλει νὰ κάμη καλὰ τὸν ἀδελφό μου; Δέν μ' ἀκούει καὶ τίποτα πλέον ἥπ' αὐτὸν δὲν ἐπίζω! δ, τι αὐτὸς δὲν θέλει νὰ μοῦ παραχωρήσῃ, πηγάνω κ' ἐγὼ νὰ τὸ ζητήσω ἥπ' τὸ έιδέσλος ἐκείνου μόνον τὴ δύναμι θὰ ἐπικλεσθῶ, ἀφοῦ ὁ Θεός μὲ παραιτεῖ.

Τὴν στιγμὴν ἐκείνην ἡστραψε πάρκυτα σχεδὸν ὁ κεραυνὸς ἐκρότησε φρικωδῶς ἀνωθεν τῆς κεφαλῆς του· ἐνόμισε πρὸς στιγμὴν ὅτι ὁ Θεός θὰ τὸν ἐπιμώρει διὰ τὰς βλασφημίας του, ἀλλὰ τὸ πλοίον του διέθη μεταξὺ τῶν σκοπέλων μεθ' ὅλην τὴν σκοτίαν καὶ τὸν ἀνεμον.

— Στὸ τέλος, εἶπε, πῶς ν' ἀκούῃ ὁ Θεός τῆς βλασφημίας μας, ἀφοῦ δὲν ἀκούει ὅσα τὸν παρακαλοῦμε; 'Ο διάβολος δίνει πάντοτε συνδρομή μὲ τὸ νὰ πῶ τ' ὄνομά του, πέρασα τὴν τρύπα τοῦ Μπίγκεν, ὅπου τόσοι ἀλλοι ποῦ παρακαλοῦσαν τὸ Θεὸ βρῆκαν τὸ θάνατο τους.

(Ἐπεται τὸ τέλος.)

ΑΛΕΞΑΝΔΡΟΥ ΔΟΥΜΑ

ΙΑΤΡΟΥ ΑΠΟΜΝΗΜΟΝΕΥΜΑΤΑ — ΤΟ ΠΕΡΙΔΕΡΑΙΟΝ ΤΗΣ ΒΑΣΙΛΙΣΣΗΣ — Ο ΑΓΓΕΛΟΣ ΠΙΤΟΥ.

Τεμάχια:

Ἐν Ἀθήναις δρ. 13, ταῖς ἐπαρχίαις δρ. 14, τῷ ἐξωτερικῷ φρ. χρ. 14.

Τυπογραφεῖον «Κορίννης», δδὸς Προαστείου ἀγιθ. 10.

ΕΞΕΔΟΘΗ ΕΞΕΔΟΘΗ ΕΞΕΔΟΘΗ

ΠΛΟΥΣΙΟΝ
ΚΑΛΛΙΤΕΧΝΙΚΩΤΑΤΟΝ, ΚΟΨΩΝ, ΚΑΙ ΕΥΘΗΝΟΝ

Κ. Φ. ΣΚΟΚΟΥ

ΗΜΕΡΟΛΟΓΙΟΝ ΤΟΥ 1892 ΕΤΟΥΣ

ΦΙΛΟΛΟΓΙΚΟΝ
ΧΡΟΝΟΓΡΑΦΙΚΟΝ ΚΑΙ ΓΕΛΟΙΟΓΡΑΦΙΚΟΝ
ΕΤΟΣ Σ'

Σύγκειται ἐκ 450 πυκνῶν σελίδων, καλλιτεχνικώτατων. εἰς ἃς εικονίζεται ἐν συκρῷ ἡ φιλολογικὴ καὶ κοινωνικὴ φυσιογνωμία τοῦ ἔτους.—Κομμέται δι 60 λαμπρῶν εικόνων σωτοπικῶν, ἐπιτρέπεις κατακευασθέντων· Λειψία καὶ Παρισίοις.—Περιέχει ὑπὲρ τὰ 110 ἀρθρά καὶ διατριβάς, ἀριστοῦς ἐκλογῆς, ἡτοι: διηγήματα, ηθογραφίας, ποιήσεις, θεοτρικάς καὶ ἐπιστημονικάς διατριβάς, καλλιτεχνικάς μελέτας, δραμάτια, διαλογάς, χαρακτῆρας, κοινωνικάς σελίδας ἐκ τοῦ συγχρόνου βίου, φιλολογικά παίρνει, λεπτὰς καὶ φαιδράς σατύρας ἐπικαίρους, ἐπιγράμματα, σκαλαθύρατα, γρωματικά, βιογραφικά σημειώσεις, ἀρένδατα, γελοιογραφικά παραστάσεις, κλπ. κλπ.—Συνεργάται ὑπὲρ τὸν 50, πάντας σχεδὸν οἱ ἀντιπρόσωποι τῆς ἐλλαδίδην λογοτεχνίας.—Περιέχει δὲπὶ πλέον καὶ

ΒΙΟΓΡΑΦΙΚΗΝ ΠΙΝΑΚΟΘΗΚΗΝ τοῦ 1892

ἥτοι λαμπράς προσωπογραφίας καὶ βιογραφίας σχετικάς τῶν διαπρεπεστέρων ἐν τῇ πολιτείᾳ, τῇ ἐπιστήμῃ καὶ τοῖς γράμμασι συγχρόνων ἐλλήνων.

Εἰς τὸ Ημερολόγιον τοῦ κ. Σκόκου συγκεντρώται ὅλη ἡ χάρις καὶ ἡ σπινθηρίζουσα εὐφύΐα —ῆς συγχρόνου φιλολογικῆς παραγωγῆς. Οἱ ἐν τῇ ἀλλοδαπῇ ἐλληνες, διερχόμενοι τὰς 450 καριεστάτας σελίδας τοῦ Ημερολόγιον τοῦ κ. Σκόκου, ἀνευρίσκουσιν ἐν συκρῷ τὴν φιλολογικήν καὶ κοινωνικήν φυσιογνωμίαν τοῦ ἔτους.

ΤΙΜΑΤΑΙ

Διὰ τοὺς ἐν τῇ ἀλλοδαπῇ:

ΧΑΡΙΟΔΕΤΟΝ ΦΡ. 4 — ΧΡΥΣΟΔΕΤΟΝ ΦΡ. 5

Διὰ τὰς ἐπαργιας.

ΧΑΡΤΟΔΕΤΟΝ ΦΡ. 3, 50 — ΧΡΥΣΟΔΕΤΟΝ ΦΡ. 4, 50.

Ἡ Διεύθυνσις τῶν «Ἐκλεκτῶν Μυθιστορημάτων» γάριν τῶν ἀπαντάχου ἀναγνωστῶν τῆς ἀναδεχέται νὰ ἀποστίλλῃ ἀσφαλῶς καὶ ταχέως τὸ Ημερολόγιον τοῦ κ. Σκόκου, εἰς πάντας ἐμβάζοντα πρὸς αὐτὴν τὸ ἀντίτυμον.

ΠΑΝΘΕΟΝ

ΕΙΚΟΝΟΓΡΑΦΗΜΕΝΟΝ ΗΜΕΡΟΛΟΓΙΟΝ

Ἐξεδόδον καὶ πωλεῖται εἰς τὸ ἡμέτερον γραφεῖον ἀντὶ δραχμῶν δύο τὸ ἀριστον τοῦτο καὶ μετὰ πολλῶν εἰκόνων κεκοσμημένον Ημερολόγιον, τὸ δόποιον καὶ συνιστῶμεν τοῖς συνδρομηταῖς τῶν «Ἐκλεκτῶν Μυθιστορημάτων».

Τὸ μέχρι τοῦδε ἀνὰ τὰς ὁδοὺς πωλούμενον γυθιστόρημα

ΝΕΚΡΑΙ ΚΑΙ ΖΩΣΑΙ

εἰς τὸ ἔξης θὰ πωλῆται εἰς τὸ γραφεῖον τῶν «Ἐκλεκτῶν Μυθιστορημάτων», δδὸς Προαστείου ἀριθ. 10 καὶ εἰς τὸ Κεντρικὸν Πρακτορεῖον τῶν Ἐφημερίδων ἀντὶ Λεπτῶν 10.

ΤΟ ΤΥΠΟΓΡΑΦΕΙΟΝ ΜΑΣ

ἀνακαινισθέν ὀλόκληρον διὰ νέων καὶ ὅλων ἐκλεκτῶν καὶ διαφόρων εἰδῶν στοιχείων ἐκ τῶν Καταστημάτων τοῦ ρέκτου κ. ΑΝΕΣΤΗ ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΙΔΟΥ, τοῦ διποτίου τὰ στοιχειογυτήρια διευθύνει ὁ καλλιστος παρ' ἡμῖν τεχνίτης κ. Μηλιάδης, ἀναλαμβάνει οἰκοδήποτε τυπογραφικὴν ἔργασίαν, ὑποσγήμενον ἀκριν φιλοκαλίαν καὶ πρὸ πάντων

τειμάς συγκαταβοτικάς.